

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΑΛΙΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
(Α' Λουκά-Κυριακή 23 Σεπτεμβρίου)

Ο Χριστός περικυκλώνεται και πιέζεται από τον όχλο που επιθυμεί να ακούσει τον λόγο του, ενώ είναι δίπλα στη λίμνη της Γεννησαρέτ. Ο Χριστός βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τους ακροατές του, οι οποίοι τον καλύπτουν οπτικά αλλά και ακουστικά, με αποτέλεσμα το κήρυγμα να είναι προβληματικό. Ο ευαγγελιστής Λουκάς περιγράφοντας τη δυσκολία του κηρύγματος του Χριστού από πλευρά συνθηκών και καταστάσεων της τότε εποχής μας υπενθυμίζει το λόγο του ιερού Χρυσοστόμου «**κήρυγμα οδεύον δια πάσης ανέσεως ουκ έστι κήρυγμα**». Ας μη διαμαρτυρόμαστε λοιπόν εμείς οι νεώτεροι διάκονοι, που έχουμε πλήθος ευκολίες και ανέσεις, αν κάποτε έκτακτα περιστατικά και συνθήκες δυσχεραίνουν το έργο μας. Χρειάζεται να υποστούμε το μαρτύριο των δυσκολιών του κηρύγματος, για ν' αποβεί αυτό καρποφόρο.

Ο Χριστός λοιπόν, για να πάρει ανάσα και να μπορέσει να κηρύξει, ζητά από τους γνωστούς του από προηγούμενες συναντήσεις αλιείς, που είχαν αράξει τα πλοία τους μετά από ολονύχτιο αποτυχημένο ψάρεμα και καθάριζαν τα δίχτυα τους, να του δώσουν τη δυνατότητα να διδάξει μέσα από ένα πλοίο. Μπαίνει μέσα στο πλοίο που ήταν του Πέτρου και τον παρακαλεί να μπει λίγο πιο μέσα για να υπάρχει η απαιτούμενη απόσταση ομιλητού και ακροατηρίου. Ο Πέτρος, αν και ξάγρυπνος και κουρασμένος και κακόκεφος, αφού δεν έπιασε τίποτα μετά από ολονύχτια προσπάθεια, δέχεται. Ο ζήλος του και ο πόθος του να ακούσει το λόγο του Χριστού αλλά και η αγάπη του για τον Διδάσκαλο διώχνουν την εξάντληση και την άνοια του και κεντρίζουν το ενδιαφέρον του, ενεργοποιούν δε τις ευγενείς δυνάμεις της ψυχής του.

Πόσο πρόθυμος και υπάκουος και ανιδιοτελής ο Πέτρος και πόσο απρόθυμοι, ανυπάκουοι και ιδιοτελείς πολλοί των χριστιανών μας. Πόσο κλεισμένοι στο καβούκι και το στενό υλικό συμφέρον τους είναι. Πόσο δεν θέλουν να χαλάσουν την ραστώνη τους, την ησυχία τους και το ραχάτι τους. Πόσο ψυχροί και αδιάφοροι στις ανάγκες των εργατών του ευαγγελίου. Κι όμως το απευδές στόμα του Κυρίου διακηρύσσει· «ο δεχόμενος υμάς **εμέ δέχεται**, και ο εμέ δεχόμενος δέχεται τον αποστείλαντά με. Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου **μισθόν προφήτου λήψεται**, και ο δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου μισθόν δικαίου λήψεται. Και ος εάν ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον ψυχρού μόνον εις όνομα μαθητού, αμήν λέγω υμίν, ου μη απολέση τον μισθόν αυτού» (Ματθ. 10, 40-42).

Ο Χριστός μιλά και αφού τελειώνει ζητά από τον Πέτρο να μπει ξανά μέσα στη λίμνη και να ρίξει και πάλι τα δίχτυα. Ο Πέτρος υπακούει χωρίς αντιρρήσεις με απόλυτη ταπείνωση, αυτοθυσία αλλά και πίστη. Μπορούσε να αρνηθεί ευγενικά λέγοντας ότι είναι κουρασμένος, ξάγρυπνος, κακόκεφος ή και να νευριάσει με την αδιακρισία του Διδασκάλου να μπει και στον επαγγελματικό του χώρο και να του ζητά να κατευθύνει το έργο του χωρίς να είναι ψαράς. Μπορούσε να του πει «μη εξέρχεσαι των πεδίων» Κύριε. Ο Πέτρος όμως υπακούει· είναι ολότελα δοσμένος στον Χριστό και πλήρως συνεπαρμένος με το πρόσωπο και το έργο του. Απλώς πιστοποιεί στον Χριστό και στο πλήθος τις συνθήκες κάτω από τις

οποίες δέχεται. Επιστάτα, αν και όλη τη νύχτα ψαρεύαμε και εν τούτοις δεν πιάσαμε τίποτα, εγώ για το χατίρι σου θα ξαναρίξω τα δίχτυα.

Το αποτέλεσμα του ψαρέματος αυτού ήταν εκπληκτικό. Πιάσανε τόσα ψάρια που βυθιζότανε το πλοίο. Το πλοίο που φιλοξένησε τον Χριστό, το πλοίο που έγινε άμβωνας για τον μεγάλο Διδάσκαλο, το πλοίο που υπηρέτησε την ιεραποστολή τώρα γεμίζει κι από υλική ευλογία. Τι περίεργο! Όλη τη νύχτα ψαρεύανε και μάλιστα ξέροντας τα ψαροτόπια και τις συνήθειες των ψαριών, ώστε να μπορούν άνετα να τα παγιδεύσουν και δεν πιάσανε τίποτα. Και τώρα δεν έχουν που να τα βάλλουν. Ποια η αιτία αυτής της βραδινής αποτυχίας και της σημερινής επιτυχίας;

Απλούστατα την προηγούμενη ψαρεύανε χωρίς τον Χριστό· τώρα ψαρέψανε με τον Χριστό.

Χωρίς τον Χριστό δεν επιτυγχάνουμε τίποτα· με τον Χριστό μαζί μας επιτυγχάνουμε τα πάντα. Ακόμη κι αυτά που δεν είχαμε ονειρευθεί ποτέ. Χωρίς τον Χριστό χάνουμε και τα χαρίσματά που μας έχει δώσει, όπως οι εννέα μαθητές που δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν τον σεληνιαζόμενον υιό, όταν ο Χριστός έλειπε στο Θαβώρ. Με τον Χριστό τα πρόβατα νικούν τους λύκους, οι αμόρφωτοι τους σοφούς, οι αδύναμοι τους αδυνάτους, οι άρρωστοι τους υγιείς, οι πτωχοί τους πλουσίους... Η Γραφή μας ενημερώνει σταράτα και ξεκάθαρα ότι «μία μέρα παρά Κυρίου ως χίλια έτη, και χίλια έτη ως ημέρα μία» (Β΄ Πέτρ. 3,8). Δηλαδή μία μέρα ευλογημένη από τον Κύριο, γεμάτη από τη χάρη του και την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο μεγάλη και καρποφόρα όσο χίλια χρόνια ανθρώπινης προσπάθειας και δράσεως και προσφοράς. Αντιθέτως χίλια χρόνια αυτόνομης, ανθρωποκεντρικής δράσεως και πολιτισμού είναι για τον Κύριο μια μέρα ασήμαντη και ανυπολόγιστη.

Ο Πέτρος αντί να χαρεί με το αποτέλεσμα τα χάνει, τρέμει, δεν αισθάνεται καλά. Γιατί μπροστά του έχει μια θεοφάνεια. Τα ψάρια ήρθαν κι έπεσαν στα δίχτυα του οδηγημένα από τον Θεό. Είναι ψαράς έμπειρος και ξέρει ότι ανθρωπίνως ήταν αδύνατο να συμβεί αυτή η επιτυχία. Αυτό που θα συμβεί αργότερα στο Θαβώρ που οι μαθητές θα πέσουν κάτω έντρομοι και ζαλισμένοι από το άκτιστο φως του Χριστού (Ματθ. 17,6), αυτό συμβαίνει και τώρα. **Η θέα του Θεού σ' αυτή τη ζωή προκαλεί τον πόθο αλλά και συγχρόνως το φόβο των ανθρώπων.** Γι' αυτό ο Χριστός ιστορείται στις εικόνες, και μάλιστα ως Παντοκράτωρ, με τον ένα οφθαλμό του ιλαρό και τον άλλο αυστηρό. Ακόμη και οι ασώματοι και άγιοι άγγελοι δεν μπορούν συνέχεια να απολαμβάνουν το άκτιστο φως. Κι αυτοί ζαλίζονται· γι' αυτό σκεπάζουν με τα φτερά τους τα πρόσωπά τους (Ησ. 6,2).

Ο Χριστός τον καθησυχάζει και τον ενημερώνει ότι από τώρα και στο εξής θα αλιεύει ανθρώπους και όχι ψάρια. Η διαβεβαίωση του Χριστού **είναι συγχρόνως και μια δοκιμασία σε όσους είδαν την Θεοφάνεια.** Θα πρέπει να αφήσουν τα ψάρια που πιάσανε, το ανέλπιστο κέρδος, και να ακολουθήσουν τον διδάσκαλο. Από δω και πέρα θα είναι «οι μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες» (Β΄ Κορ. 6,10). Θα είναι αυτοί που θα λαμβάνουν δωρεάν τα πάντα από το Χριστό, αλλά θα πρέπει και δωρεάν να τα δίδουν. Περιθώρια για υλικό κέρδος και απολαβές το ευαγγέλιο δεν αφήνει καθόλου. Όσοι δεν το προσέξουν αυτό θα έχουν την τύχη και το οικτρό κατόντημα του Ιούδα, που έχασε τα πάντα για το τίποτα. Μη γένοιτο κανείς μας να το πάθει αυτό.

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης